

den, at det er praktisk næsten uigennemførligt, hvad Partiet Venstre foreslaar. Den ærede Ordfører for Venstre siger, at Bevisbyrden vil paahvile den, der sættes i Skat. Men det er dog Meningen, at han skal kunne føre dette Bevis, det er dog Meningen, at man vil undtage ham, hvis han kan føre Beviset, og jeg er fuldkommen sikker paa — det er den ene Side af Sagen —, at det vil være overordentlig vanskeligt for vedkommende, selv hvor det maaske ikke er Krigstilstanden, hans Indtægt hidrører fra, at bevise det; det Bevis kan ofte slet ikke føres. Lad os sætte, at en Mand har et Hotel her i Byen, der er oprettet for nogle Aar siden; han har i Fjor haft Hotellet halvt fuldt, men i Vinter helt fuldt. Manden vil sige: Ja, det er ganske simpelt, mit Hotel er gaaet frem, jeg har haft det helt fuldt, fordi jeg har betjent mine Gæster godt; de er kommet igen, og de har anbefalet det til andre, og i Vinter har Hotellet været helt fuldt. Er det et Bevis for, at hans Merindtægt, som kan være meget betydelig, ikke skyldes Krigstilstanden? Jeg ved det virkelig ikke, jeg vil ikke paatage mig at afgøre det, og jeg antager, at Ligningsmyndighederne kan det heller ikke, og dog er det meget muligt, endog sandsynligt, at det er Krigstilstanden, der har medført, at vedkommende Hotel er helt fuldt. Man kan sige: Maaske det havde staaet tomt, hvis der ikke havde været Krigstilstand i Europa, og man kan maaske henvise til et andet Hotel i København, som har været meget lidt besøgt i de tidligere Aar og maaske ogsaa er ældre, og som har været helt fuldt i Vinter. Men selv om dette er Tilfældet, er saa det første Hotels Indtægt paavirket af Krigstilstanden, og hvorledes skal denne Mand godtgøre det modsatte for Ligningsmyndighederne? Og hvis han ikke kan det, siger Ligningsmyndighederne til ham, at det er sandsynligt, at Merindtægten staaar i Forbindelse med Krigstilstanden. Men i saa Tilfælde er man inde paa de helt skønmæssige og tilfældige Afgørelser af Ligningsmyndighederne, og man vil faa forskellige Afgørelser rundt omkring i Landet. Jeg tænkte paa et københavnsk Hotel, men noget lignende kan være Tilfældet med et Provinshotel; der kan Skønnet falde helt anderledes ud.

Det ærede Medlem sagde, at Domstolene skal man ikke kunne gaa til; det haaber jeg heller ikke, thi ellers faar vi tusinde Processer om den Slags Sager, vi faar overhovedet Tusinder af Afgørelser. En Mand er Ejer af en Skov, har skovet

stærkt sidste Vinter og har haft en meget stor Merindtægt, og man vil sige til ham: Træpriserne er gaaet op, der er ingen Trætilførsel fra Sverige, følgelig skyldes din Merindtægt Krigen. Saa siger han: Jeg har skovet saa stærkt, fordi det passer mig, og derfor er min Merindtægt gaaet saa stærkt op. Hvorledes skal Ligningsmyndighederne komme til Retfærdighed i Afgørelsen, naar det er saa usikkert i mange Tilfælde, om Merindtægten i Virkeligheden skyldes Krigstilstanden eller ikke. Hvis en Lensbesidder her i Landet har tysk Slægt — der gives jo saadanne —, og han maaske skal arve en Mand, der er Successor i Lenet, og denne Mand falder i Krigen, og den paagældende arver Lenet, saa at hans Indtægt forøges, er denne Indtægtsforøgelse da en Følge af Krigen eller ikke? Kan man sige hans Fætter eller Onkel er død, og det er en Følge af Krigstilstanden, og hvorledes komme til en retfærdig Afgørelse af Spørgsmaalet? Jeg forstaaer meget godt den Indrømmelse, der ligger i, at Bevisbyrden skal ligge hos den, der sættes i Skat. Naar man opstiller noget saadant, maa det være ud fra den Betragtning, at det skal være nogenlunde muligt overhovedet at godtgøre, hvorledes Forholdet er; men der vil være en Række Tilfælde, hvor det vil være aldeles umuligt at godtgøre, hvad der maaske er rigtigt, og saa sættes en Mand altsaa ganske uretfærdigt i Skat, fordi han ikke kan godtgøre, at hans Indtægter ikke hidrører fra Krigstilstanden. De andre paastaar, at det er saaledes. Paastand staaer mod Paastand. Det er ikke rimeligt at affatte en Lov, som afføder saadanne Konsekvenser. Jeg tænker mig, at Finansministeriet, naar dette er vedtaget, skal udfærdige Instrukser eller Reglementer for de forskellige Ligningsmyndigheder, efter hvilke de skal fare frem i de enkelte Tilfælde. Finansministeriet bliver da nødt til at gøre det, men det er en næsten uløselig Opgave, der stilles det; jeg vilde ønske, at jeg besad den Indsigt, som det ærede Medlem fra Æbeltoft har erhvervet sig som Finansminister, til at udføre det, som da vilde komme til at paahvile Finansministeren.

Skønt jeg kunde anføre flere Betragtninger, skal jeg af Hensyn til Tiden indskrænke mig hertil og slutte mig til, hvad det ærede Medlem fra Æbeltoft sagde til Slutning. Jeg synes, at det er ganske nødvendigt, at Rigsdagen, inden der nu skal være nye Valg, enes om de nye Skattelove. Jeg synes ikke, den danske